

Bp Ignacy Dec

Siedem darów z Wieczernika dla Kościoła

Świdnica, 29 marca 2018 r.

Homilia w katedrze świdnickiej w Wielki Czwartek podczas Mszy św. Krzyżma

1. Oleje do namaszczenia i posłania

Drodzy bracia w powołaniu kapłańskim, drodzy bracia i siostry w powołaniu chrześcijańskim, teksty biblijne czytane podczas Mszy św. Krzyżma, mówią nam o namaszczeniu Duchem Świętym i posłaniu do głoszenia dobrej nowiny. Takie namaszczenie i posłanie otrzymał sam Chrystus, jako Najwyższy Kapłan. Wyznał to wyraźnie w synagodze w Nazarecie (por Łk 4,16-21). Z Jego woli to namaszczenie i posłanie otrzymują ci wszyscy, którzy uwierzą w Niego jako Syna Bożego, przysłanego na świat przez Ojca. Podczas tej liturgii poświęcimy olej Krzyżma, którym będziemy w ciągu roku namaszczać nowych wyznawców i uczniów Chrystusa. Świętym krzyżmem dziś konsekrowanym będziemy namaszczać nowo ochrzczonych a następnie przystępujących do sakramentu bierzmowania. Tym olejem będą też namaszczone ręce prezbiterów i głowy biskupów podczas sakramentu święceń a także kościoły i ołtarze w obrzędzie ich poświęcenia. Olejem chorych natomiast będziemy namaszczać tych, którzy zapadli na zdrowiu.

Drodzy bracia i siostry, uświadomiamy dziś sobie, że wszyscy, którzy tu jesteśmy, otrzymaliśmy namaszczenie i posłanie. Wierni świeccy otrzymali je już dwukrotnie: podczas sakramentu chrztu i bierzmowania; obecni tu księża prezbiterzy otrzymali je trzy razy a księża biskupi cztery razy, czwarty raz podczas święceń biskupich. Konsekwencją każdego namaszczenia jest posłanie do ewangelizacji przez słowo, modlitwę i dobre czyny.

Po tej wstępnej refleksji, zapoznajmy się pokrótce z treścią Listu pasterskiego, jaki polscy księża biskupi napisali do kapłanów na Wielki Czwartek 2018 r.

2. Przesłanie Listu biskupów polskich do kapłanów na Wielki Czwartek 2018 r.

a) Zaproszenie do Wieczernika

Na wstępie biskupi przypominają hasło dwuletniego programu duszpasterskiego i hasło pierwszego, obecnego roku tego programu. Hasło dwuletniego programu brzmi: „Duch, który umacnia miłość”, zaś pierwszego roku, czyli tegoroczne: „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym”. Po przypomnieniu tych haseł biskupi zapraszają nas do Wieczernika, w którym – jak mówi słowo Boże w Dziejach Apostolskich – „wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym” (Dz 2,4). W Wieczerniku - piszą dalej nasi pasterze - mają swój początek największe dary Naszego Zbawiciela dla Kościoła. Tam przecież Jezus Chrystus w dzień przed swoją męką ustanowił Eucharystię i sakrament kapłaństwa. Tam w osiem dni po swoim

Zmartwychwstaniu dwukrotnie powiedział do Apostołów: „Pokój wam!” (J 21,19–20) i dał im Ducha, aby odpuszczali grzechy. W Wieczerniku pierwsza wspólnota Kościoła poznała macierzyńską moc wstawiennictwa Maryi... Tam wreszcie zstąpił Duch Święty ze swoimi charyzmatami i dał uczniom władzę zwiastowania Ewangelii z kerygmatyczną mocą, aby wspólnota chrześcijańska wzrastała. Jest to razem siedem wielkich darów, które Bóg związał z „salą na górze”, z Wieczernikiem”.

W następnym fragmencie biskupi omawiają sześć pierwszych darów Wieczernika

b) Sześć pierwszych darów Wieczernika

Najpierw jest to dar Eucharystii i kapłaństwa służebnego. Pisał o tych darach św. Jan Paweł II w Liście do kapłanów z roku 2005. Był to ostatni z serii papieskich listów do kapłanów na ich święto i dlatego stał się dla księży jakby ostatnią wolą świętego papieża. Św. Jan Paweł II pisał w tym Liście m. in. : „Jeśli cały Kościół żyje dzięki Eucharystii, życie kapłańskie winno mieć ze szczególnego tytułu «kształt eucharystyczny»; słowa ustanowienia powinny zatem być dla nas nie tylko formułą konsekracyjną, ale «formułą życia»”. Te wspaniałe i niezwykle dary zostały złożone w nasze ręce, abyśmy zawsze się o nie troszczyli i o nie dbali jak o najcenniejszy skarb. Zostały nam dane, aby tchnąć w nas zapał do kapłańskiej misji dzielenia się wiarą z naszymi parafianami. Nosimy jednak ten skarb w naczyniach glinianych. Dlatego całą ufność pokładamy w Panu, który nas umacnia”.

- Następne dwa dary z owych sześciu, to dar pokoju i dar odpuszczania grzechów. "Pokój Chrystusowy - piszą biskupi - jest owocem miłości Bożej aż po ofiarę z siebie samego. Dlatego świat nie może nam dać takiego pokoju. Tylko Chrystus Pan daje ten niezwykły dar: „Pokój mój daję wam, nie tak jak daje świat” (J 14,27). Otrzymujemy go zawsze na Eucharystii. Razem z darem pokoju daje Pan w Wieczerniku dar przebaczenia grzechów. Wspominamy o nim w Niedzielę Miłosierdzia, odcytując stosowny tekst Ewangelii: „Weźmijcie Ducha Świętego: którym odpuscicie grzechy są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane” (J 20,22–23). W tej chwili Zbawiciel tchnął mocą Ducha, aby Kościół udzielał odpuszczenia grzechów w sakramencie pokuty. I to dzięki kapłanom ten wspaniały dar może trwać w Kościele dla dobra tylu braci i sióstr”

- Kolejne dwa dary przekazane w Wieczerniku to dar Maryi i Apostołów. W Dziejach Apostolskich czytamy: „Wszyscy trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego” (Dz 1,14). Biskupi wskazują, że "Pierwotny Kościół odkrywał w ten sposób w Wieczerniku znaczenie obietnicy z Krzyża: „Oto Matka twoja!” (J 19,27), z miłością przeżywał pośród siebie obecność pierwszej Uczennicy Chrystusa, Matki Kościoła i Oblubienicy Ducha Świętego. Dlatego w Kościele czujemy się jak w domu". Nasi

pasterze mówią także o darze dla Kościoła, jakim byli Apostołowie. W szczególności wskazują na przywódczą rolę św. Piotra, kiedy piszą: "Kiedy bowiem opustoszało jedno apostołskie miejsce po śmierci Judasza, to właśnie Piotr wyjaśnił uczniom potrzebę wyboru następcy: „Trzeba, aby jeden z tych, którzy towarzyszyli nam przez cały czas, kiedy Pan Jezus przebywał z nami, stał się razem z nami świadkiem Jego zmartwychwstania” (Dz 1,21n). Tak Duch Boży doprowadził do zapewnienia trwałości hierarchii Kościoła oraz do ustalenia w nim autorytetu Piotra. Dlatego w Kościele czujemy się bezpieczni".

Po omówieniu tych sześciu darów biskupi oddzielnie omawiają siódmy dar przekazany w Wieczerniku, jakim było zesłanie Ducha Świętego w dzień Pięćdziesiątnicy.

c) Dar siódmy: Pięćdziesiątnica

"Ten właśnie dar - piszą nasi pasterze - chcemy szczególnie przeżywać jako Kościół w Polsce w tym roku duszpasterskim w świetle towarzyszącego nam hasła „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym”. Dar zesłania Bożego Ducha jest w tym czasie szczególnie powierzony naszemu kapłańskiemu przepowiadaniu i naszemu kapłańskiemu apostołstwu. Ważną pomocą służy nam w tej mierze kolejne słowo św. Jana Pawła II: „Ścisła więź łączy nasze kapłaństwo z Duchem Świętym i Jego misją: w dniu święceń kapłańskich otrzymaliśmy szczególne wylanie Ducha Pocieszyciela, w mocy którego zmartwychwstały Chrystus odnowił w każdym z nas to, czego dokonał w swych uczniach w dniu Paschy. Ten dar Ducha, mający tajemniczą moc uświęcającą, jest źródłem i korzeniem powierzonej nam szczególnej misji ewangelizacji i uświęcania” (List do kapłanów, 1998). My kapłani jesteśmy więc napełnieni Duchem Świętym po to, aby w mocy Ducha pomagać innym w napełnianiu się Bożym Duchem, by także innych prowadzić do Wieczernika".

W następnym fragmencie nasi pasterze wskazują na ożywienie dzisiejszego Kościoła przez ruchy Odnowy w Duchu Świętym. Biskupi zauważają, że "jest to prawdziwy znak czasu obecny w całym Kościele katolickim, a nawet szerzej – w całym światowym chrześcijaństwie" Pasterze nas proszą: "Jakże ważne jest, aby nasza kapłańska posługa towarzyszyła członkom tych ruchów, byśmy z jednej strony byli przy nich całkiem po prostu obecni, a z drugiej strony – prowadzili, krzepili i zachęcali. Jesteśmy przecież pasterzami, a pasterz prowadzi owce Pana Jezusa zgodnie z zamysłem Kościoła. Ileż środków zostawił nam Chrystus, abyśmy mogli wypełnić tę misję!"

W końcowym fragmencie Listu księży biskupi zwracają uwagę na pewne nieprawidłowości, które pojawiają się w niektórych ruchach, a które nazywają jednostronną „pentekostalizacją” Kościoła w negatywnym tego słowa znaczeniu. Pasterze przestrzegają i konkludują: "Jakże ważna jest tu rola kapłanów: to wy, bracia, wprowadzacie tę biblijną

zachętę w czyn, kiedy czuwacie nad kościelnymi ruchami w waszych parafiach, pomagacie im i zachęćcie kolejnych ludzi do zaangażowania w ich szeregach....Hasło duszpasterskiego programu „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym” zachęca nas, byśmy jako kapłani coraz bardziej działali w namaszczeniu przez Ducha Świętego dla umacniania wspólnoty wiernych nam powierzonych. Narzędziem niech będzie codzienna ofiara z samego siebie, służba braciom i wierność otrzymanemu powołaniu. Otrzymawszy Ducha Pocieszyciela, bądźmy pocieszycielami wszystkich spotykanych na drodze życia. W dzień kapłańskiego święta zechciejcie przyjąć Bracia serdeczne podziękowania za Wasz pasterski trud i za Wasze świadectwo chrześcijańskiego życia, prawdziwych ludzi Ducha Świętego!

3. Podziękowania i życzenia

Drodzy bracia w powołaniu kapłańskim, pozwólcie, że w dniu naszego kapłańskiego święta skieruję także ja do was, jako wasz biskup, ojciec, brat i przyjaciel słowa serdecznej wdzięczności za świadectwo waszego kapłańskiego życia. Dziękuję za waszą modlitwę, za głoszenie Bożego słowa w ramach homilii i katechezy, za sprawowanie liturgii świętej, za troskę o chorych i biednych oraz za zatroskanie o mienie materialne waszych wspólnot parafialnych, szczególnie za troskę o świątynię, plebanie i cmentarze. Drodzy bracia, dziękuję także za ofiary, które składacie na utrzymanie naszego Wyższego Seminarium Duchownego, Domu Księży Emerytów i Kurii Biskupiej i innych instytucji diecezjalnych. Dziękuję za prowadzenie w trudnym czasie różnego rodzaju remontów. Dziękuję za wszystko. Pan, hojny w miłosierdzie i dobroć, sam niech będzie dla was nagrodą.

Pozwólcie, drodzy bracia, że w waszym imieniu i własnym podziękuję wiernym świeckim, naszym siostram i braciom w powołaniu chrześcijańskim za wspieranie nas w naszym posłannictwie i w naszej służbie. W imieniu naszego diecezjalnego prezbiterium dziękuję wam drodzy bracia i siostry za waszą modlitwę, życzliwość i serdeczność jakiej od was doświadczamy. Wasza modlitwa dodaje nam sił w kapłańskiej służbie, pozwala łatwiej przechodzić przez ciemne doliny. Dziękuję także za dary i ofiary materialne, które składacie na tacę, podczas wizyty duszpasterskiej i przy innych okazjach. W duchu wdzięczności zapewniam was także o naszej modlitwie w waszych intencjach.

Te wszystkie słowa podziękowań i życzeń składamy w dłonie Chrystusa, Najwyższego Kapłana, który nas powołał, namaścił i posłał, aby przedłużali Jego działalność. Niech Maryja, Matka Chrystusa i Matka Kościoła, Matka nas wszystkich niech zachowuje nas w swojej łaskawej opiece po najdłuższe lata tu na ziemi, niech się modli za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.